

טורי גרניט (קרוטקרק) אילן

2443043

בן ליסי ושלמה

נולד ב- כ' אדר תשי"ב 17.3.1952

התגייס לצה"ל באוגוסט 1970

שרת בגדוד "ניצני הגולן" (בא"ח 1)

נפל ב- כ"ז חשוון תשל"א 27.10.1970

בעת מילוי תפקידו.

גרנים (גרונסקרן), אילן

בן שלמה וליסי. נולד ביום ב' באדר תשי"ב (17.3.1952) בקיבוץ גלעד. בן איבץ היה פאטר עבורו הוריו למושב השיתופי רגבה. למד בבית-הספר במקום והמשיך את לימודיו בבית-הספר התיכון האיחודי, סבג'ליל הסערבי. לאחר שגמר כיתה י' עבר למגמה החקלאית. הוא היה מעמודי התווך של נבחרת רגבה בכדור-עף ובבית-הספר התיכון עבר קורס מפקד גדנ"ע והיה בין המצטיינים בו. בגדנ"ע היה חבר בחוג חקליעת למטרה בעכו וזכה

במקום ראשון במועדון. בשעות הפנאי היה עוסק בעיקר בספורט וכשבתות היה יוצא לעתים, עם חבריו לשיט מפרשים. היה בעל כושר גופני מצוין ונהג לדרך ריצות ממושכות (עד שבעה ק"מ). בביתו היה עומק בעבודות-עץ ובציור, שנשארו כעזבונו. היה רוכש חברים על נקלה והיה אחד עליהם מאוד. בעל כושר מנהיגות מטבעו ובעל השפעה גדולה על חבריו. הוא לא אהב לשבת בחיבוק ידיים, שגא חוסר מעשה והעדיף פעולה גופנית על פני פעולה רוחנית. הוא היה מעשי אך לא פזיז. היה עושה כל מעשיו בשיקול-דעת ואם נתקל בבעייה רצינית, היה נהוג להתיעץ עם אחרים, שומע את דעותיהם ולבסוף מגיע למסקנה ההגיונית. היה עלם רציני ועם זאת בעל הומור צבירי. הצטיין באחריות ובבגרות בשעה שהמעשה הצריך תבונה אלה. הוא היה קשוח, אך גם בקשיותו היה נוח ונמנע מלפגוע בזולת. היה אמיץ לב ועשה הכל ללא-פחד, אך עם זאת לא היה מקבל על עצמו מעשה, הכרוך בסיכון חיים מיותר, שכן ידע להעריך בכוונה את החיים, החיים אשר אהב והשכיל לשמור בהם.

בראשית אוגוסט 1970 גויס לצה"ל ושאלף להגיע לסיירת "גולני". אך הוא שירת כחייל מהשורה רק שלושה חודשים. אור ליום כ"ז בחשוון תשל"א (27.10.1970), נפל בעת מילוי תפקידו. הרבא למנוחת-עולמים בבית הקברות ברגבה. לאחר שנפל, כתב עליו מתנבו: "אזכור את חיוכו המלבב, אותו חיוך שתבע מחילה ובזכותו, דומני, לא מצאתי כוח אפילו לכעוס עליך לעיתים. — גיבכת לפני בגילוי הלב שלך לאהבת החיים. כך חברו יחד מזג הסוב ונועם הליכותך. — קרקע גידולך במושב התווה את אושיון הצנוע והשליו. תכונתך העיקרית הייתה טוב לב; כפי הנראה נמזגו בקי יחדיו תכונות מילדות וחניך טבעי ושוושי, בבית עמלים צנוע. אהבת לסייע לחברך והלכת בדרך בה חיית — בגבורה ובטהרת המידות". מפקד היחידה כתב במכתב תנחומים להוריו: "אילן היה חייל מופת בייחדתו. מילא תפקידו באמנות, היה מסור לעבודתו, אחראי ודייקן במעשיו ובדבריו, שאף להימנות עם חיילי הסיירת, יחידה בעלת אופי קרבי, שהשירות בה אינו מן הקלים ואין ספק שתכונותיו ויכולתו היו מזכים אותו להימנות עם חייליה".

חוברת בשם "אילן" הוצאה לאור לזכרו, אחרי נפלו.

אילון גרניט (גרוטקר)

בן ליסי ז"ל ושלמה
נולד 17.3.1952
נפל 27.10.1970, כ"ז חשון תשל"א

אילון נולד במארכ 1952 בקיבוץ גלעד.
בן ארבע הגיע לרגבה. גדל מתינוק לילד ולבחור, שידע להנות מהחיים זכה לאהבת נעורים נדירה וכך הגיע לצבא. נפל באוקטובר 1970 והוא בן 18 בלבד.
אילון למד בבית הספר המקומי ברגבה ואחר-כך בתיכון אזורי גליל מערבי יחד עם קבוצתו "אייל".
במשק השתלב אילון כרפתן בצוות הרפת, התלהב ואהב את העבודה. "מחלת ההגה" הייתה מן המפורסמות בו תתמיד שמעו את הטרקטור לפני שראו את פניו.
פטנטים ורעיונות שונים נצנצו בראשו בעת עבודתו והיה מעבירם לחבריו בענף.
אילון התלבט רבות בקשר ליחידה אליה ילך לצבא, בכל תקופת הנעורים-חסון וגבוה, צוחק ועליז ומצטיין בספורט.

חברים מספרים על אילון: אף פעם לא התלוננת. לא על החברה ולא על האימונים המייגעים, ואף לא על התנאים. היית "מבסוט אללה"... והחברה א. ב. אחד אחד אמרת... לריב איתך היה כמעט בלתי אפשרי... תמיד גבוה וחזק מכולנו ויכולנו לזהותך מרחוק על פי פרוסות הלחם העבות אותן נהגת לזלול בתיאבון רב... תמיד אהבת לאכול... תמיד שקית אוכל ביד... ידעת להשרות אווירה עליזה על הסובבים אותך עם קסם רב ושובבות... ידעת גם להיות אדם שקול ולא נתפסת לדעות קדומות והלכי רוח שליליים בקבוצה. אחרי מסע אלונקות קשה, כולם צנחו למיטות ואתה היחיד שפרץ בשיר היה טוב... בעת זריקת רימונים לרוחק ניצח כמובן גרניט. תמיד חשבנו שהוא מועמד להיות אחד הטובים העובר לסיירת.

גרניט אילן ז"ל

הנוף האנושי של החטיבה

חנוך האנושי של חטיבת גולני במלחמת העצמאות היה מגוון ורב־פנים. הוא מאפיין את "דור תש"ח" בארץ־ישראל של אותם הימים. מייסדי החטיבה, ראשוני לוחמיה ומפקדיה, היו אנשי ההתיישבות, עובדי־אדמה מן המושבה, המושב והקיבוץ של מרחבי הגליל והעמקים, ובתוכם שומרי מסורת לא מעטים. אליהם נוספו במרוצת חודשי לחימה ארוכים בני עיר רבים ואף עולים חדשים אנשי גח"ל ומח"ל. ראוי לציין, כי בימי תש"ח היו בחטיבת גולני בחורות רבות, אשר שירתו בכל היחידות בתפקידים שונים, ורבות מהן פעלו כקשריות או חובשות קרביות. כבר במלחמת העצמאות היתה חטיבת גולני כוח היתוך לילידי הארץ ולבני העליות השונות. בסיכום המבוא שכתב נחום גולן לספר "אילן ושלח" נאמר: "...צמחנו בנוף הגלילי ובמישורי העמקים, ובמרחבי הנגב הרחבנו אופקים – התבגרנו, ההתיישבות בעמקים ובגליל היא שנתנה לחטיבה את צביונה וחותמה המיוחד, וממנה ספגה את ערכיה, כי על כן היתה החטיבה כפרית ונאמנה לערכים שינקה בגושי התיישבות אלו. ציינו אותה תקנותיו של עובד־האדמה ויושב־הכפר: עקשנות, צמידות למשימה, שורשיות ושקט..." -

פעילות החטיבה בתקופת שירותו...

מרכס הרידב ל"קו בר־לב" (1969–1970)

כאמור, השתלטו לוחמי גולני על רכס ג'בל רוס במסגרת מבצע "פלצור" ב־3 בדצמבר 1969. הרכס התלול והסלעי הקנה שליטה טובה באש ובתצפית על "ארץ המחבלים" (ה"פתחלנד"), מנהר החצבאני במערב ועד העיירה חצביא בצפון. ב־9 באוגוסט 1970 נפל סגן דב רודברג ז"ל, מפקד פלוגה בגדוד "גדעון", תוך נסיון לחלץ פצוע על רכס ג'בל רוס. מאז כונה ג'בל רוס על שמו "הר דב". היתה זו תקופה של פעילות מבצעית ענפה לא רק לאורך גבול הלבנון, רכס הר דב ומוצבי החרמון; חיילי גולני ביצעו "תעסוקה מבצעית" ו"בט"ש" גם ברמת־הגולן, ברצועת עזה וב"קו בר־לב". ברצועת עזה נטלו חלק חיילי גולני (לוחמי כל הגדודים בתחלופה קבועה) במאבק נגד המחבלים, בסריקות ובמרדפים אחד מבצעי פעולות הטרור (1969–1971). בגזרת התעלה, ב"קו בר־לב" השתתפו לוחמי החטיבה ב"מלחמת ההתשה" נגד האויב המצרי (1968–1970) בעיקר על־ידי אחזקת ה"גזרה הצפונית", גזרת קנטרה–בלוחה.

אימונים בשנות ה-70

תמונות מחייו של אילן

אילן בן 3

ספורטאי מצטיין

בסיום י"ב

אילון עם החברה דליה

אילון עם המשפחה

ממכתביו של אילן

מכתב להורים

22.8.70

שלום אבא ואמא מה נשמע?

אצלי הכל בסדר אכלתי אצל אהרונסון והיה מצוין.

עזבתי את "חיל הים" ובעת אני נמצא בקלט ולא שייך לשום חייל. לקצין מיון אמרתי שאני רוצה ללכת לגולני וכנראה שזה בסדר.

עמוס לא חזר הביתה לשישי שבת.

בקלט משעמם נורא, לא עושים שום דבר ולכן חזמן לא עובר. האוכל גרוע מאד אבל אין ברירה, ואני לא רוצה להוציא כסף על אוכל בקנטינה, ולכן אני סובל בשקט.

טוב, אין לי הרבה מה לכתב, אז שלום ולהתראות שלכם אילן.

נ.ב. אני מקוה שאתם נהנים מהחופש שלכם.

מכתבים לדליה החברה

11.8.70

... בקיצור עושה חיים אבל אל תקנאי בי כיוון שמזער סיום הטירונות אצלך קרוב מאד, ואילו אצלי אפילו תאריך תחילת הטירונות עדיין רחוק. כנראה שזה יהיה תחילת ספטמבר.

דליה! לא אני חושב שהחלטתי בכל זאת גולני - סידור גולני.

אתמול השקנו פוטיה אצל שמעון אשר יתגייס כיום רביעי "בשר טרי". היום ט' באב ד... מושלם אין רדיו, רק בגלל הדתיים.

אין לי יותר מה לכתוב אך ברור שבמשך הזמן יהיה לי ואז אכתוב יותר. דליה! לא אני מוסר לך המון המון נשיקות ולהתראות בקרוב,

שלך אילן האוהב.

23.8.70

מכתב מהקלט

... אכלנו ארוחת צהריים ואחרי זה החברה הלכו לעשות עבודות שונות בבסיס. התחמקתי ונכנסתי לאחר החדרים ושם חרפתי בצורה לא נורמאלית.

אני חושב שהסיכויים שאבוא ליום הסיום קלושים מאד כיוון שעדיין איני יודע מתי נפונה. שמעתי אפילו שיכול להיות ביום רביעי לכן דליח" לה עשי תשובן שלא אבוא. אם אבוא זה יהיה מצויין.

אני כותב את המכתב ממועדון החייל אשר נמצא בבסיס שלנו. אני מוכרח לומר שפה יפה מאד. החברה משחקים "שש-בש" ודמקה, כותבים מכתבים וצופים בטלוויזיה. בקיצור נחמד.

איל לי יותר מה לכתוב, השתדלתי להאריך אך זהו. באהבה עזה באמת, שלך לנצח, אילן הקוף.

8.10.70

עבודות ביצורים בסיני,

... האוכל פה לגמרי לא רע וזה דבר חשוב. העבודה שלנו פה פריקת משאיות והעמסת משאיות, ברזלים לביצורים ולבונקרים, טוב מותק, אסור לו לפרט יותר ולכן בזה אסיים. פלוס גדול בעבודה כאן שאתה עובד ואפילו בקצב מהיר ולא מזיע. זה לא רגיל כיוון שאם אני משווה זאת לאיזור שלנו "שרגא", עבודה קטנה, גורם להזעה עצומה ולכן אוכל לומר שתענוג לעבוד...

מותק, המון המון נשיקות ואני נורא מתגעגע. מקווה לבוא ביום רביעי הביתה. אפשר לומר שזה די מעסיק אותי.

שלך אילן.

כותבים לזכרו של

אילן גרניט...

אילן יקר,

באחי להפריד ממך בשם חברי חמשק חמבוגרים, בני גילם של הורייך, בשם המשפחות הצעירות, בשם בנינו הצעירים, חיילים כמור ברובם, ובשם הילדים, אשר הרבו לפרוץ כתשואות כאשר הצטיינת במשחק של נבחרת כדור העף. כולנו עומדים כאן, סביב ארוןך, מרכינים ראשינו, מביטים סביב ואיננו יכולים לתפוס אשר קרה. רק הארון המוצב ומשפחתך השכולה העומדת מנגד מזכירים לנו, כי עלינו להביאך אלי קבר היום. אותך - נער צעיר, בן מבנינו, בעצם בעיננו ילד עדיין.

איך אוכל להאמין, כי אותך אני מספיד - כי אתה לא תחייך עוד לקראתי, אתה, שכה אהבת את החיים, כל כך שמחת בחלקך ומעולם לא האמנת אלא בטוב וביפה. שנים רבות ליווינו אותך, נידלנו אותך באהבה, ואתה השבת לנו בשמחת חיים, בעליצות ובחיוך.

גדלת במקום קטן ובחברה סגורה, בה כל אחד הכיר אותך. אהבת את ביתך, את משפחתך את חבריך. כל אלה היו לך למסגרת חיים חמה, אשר נתנו לך את הבטחון, כי עתידך אינו מעורפל אלא הינך צועד לקראת חיים שלמים ומאושרים.

לא אוכל להגיד עליך שלא ידעה לעצב את חייך הקצרים. אל הכל התיחסת בחיוך ותמיד מצאת חיוב בדברים. הכושר הנופני המעולה הכשיר אותך להתגבר על כל קושי בקלות רבה וכך יכולת להיות לעזר גם לחבריך. אהבת לטייל, ששת לספורט ולמשחק - בכל אלה מצאת ערך של חויה.

באהבת הנעורים התממה והיפה לדליה שימשת דוגמה לאוהבים צעירים. הייתם זוג, אותו כיבדו כל הסובבים אתכם, מבוגרים כצעירים. - איזו שמחה מלאה את ליבנו בראותנו אתכם יחד!

הגיעה עת להפריד, נערי הטוב. פרידת נצח היא ולא אראך עוד - תנוח על משכבך בשלום ותהיה נשמתך הזכה וחרעננה צרורה בצרור החיים.

אורי אלוני

צבא הגנה לישראל
יחידת ד.צ. 2919

הורים יקרים,

בנכם, 2114043 טוראי גרניט אילן ז"ל, נפל בעת מילוי תפקידו ביום
ג' כ"ז תשרי תשל"א, 27 אוקטובר, ביחידתו.

אילן היה חייל למופת ביחידתו. מלא תפקידו בנאמנות, היה מסור
לעבודתו, אחראי ודיוקן במעשיו וכדבריו. היה מוכן בכל עת לסייע
לחבריו. אילן שאף לחמנות על חיילי חסיירת, יחידה בעלת אופי קרבי
שהשרות בה אינו מן הקלים ואין ספק שתכונותיו ויכולתו היו מזכים
אותו לחמנות על חייליה.

יודע אני כי אוו במילים כדי לנחם על אבדנכם ואבדתו היקרה מכל, אך
הנני מרגיש חובה כמפקדו של אילן וכמפקדם של חבריו החיילים, לספר
ולתאר קצת את אילן ולחביע מתוך השתתפות בצער - בן ומהרגשת הכאב
שכי ובחיילי יחידתי, מעט למען ישמר זכרו לעד בי ובקרב החיילים.

בתשועת ישראל ובתקומתה תנוחמו
תהי נשמתו צרורה בצרור החיים ונשמתו עדן

עמנואל טא"ל
מפקד היחידה

חברי אילן,

אילן היה דמות נערצת ע"י החברה. לא לחינם. אילן היה חבר נאמן
על הבריות. אני זוכר בכל ריצה, וכל אימון שהיה קשה, הוא עורר
את כולם, עזר להם ופיזם בכל שעת הריצה. בזמני מסדר כשהעצבים
מתוחים הוא היה משמיע את בדיחותיו ומרגיע את הרוחות.

את אילן הכרתי עוד בקורס מכ"ים של הגדנ"ע, הוא היה ספורטאי מצוין
וחרוץ, אך המעלה הגדולה שלו היא חיושר וחצוק.

אני זוכר מקרה של קניית מצרכים לחברה בנהריה, כשחזר רדף אחרי כל
אחד להחזיר לו עודף של פרוטות.

היה חיל מצוין ויכול היה להגיע לסיירות בקלות רבה, כל חוראה מלא
בדייקנות, בצע את כל התרגולים על חצר הטוב ביותר ומעל לכל עזר
לכל החברה.

אכן, חבר נאמן הלך מאתנו, וכל מה שנותר לנו לעשות הוא לחמשיך
את הדרך בה המטיק, כי הוא באמת יכול לשמש דוגמה וציון דרך לבאים
אחריו.

בילוק מיכאל
מחלקה 1

אילן חברי!

קשה, קשה לבטא במילים את הצער העמוק בו אנו כני כחתך שרויים,
פשוט קשה להאמין, הן רק לפני מספר שבועות התגייסנו יחד.

אני זוכר את התלבטויותיך הקשות לפני הגיוס אך לבסוף בחרת ביחידה
שרצית.

אילן קשה לי לחזור ולהעלות את כל הזכרונות והחויות שעברנו יחד מתקופת
הגן ועד לסוף בית הספר התיכון, משום שאיו בה רבות, אבל דע לך שכולם
שמורים בליבי ולא ישכחו לעד.

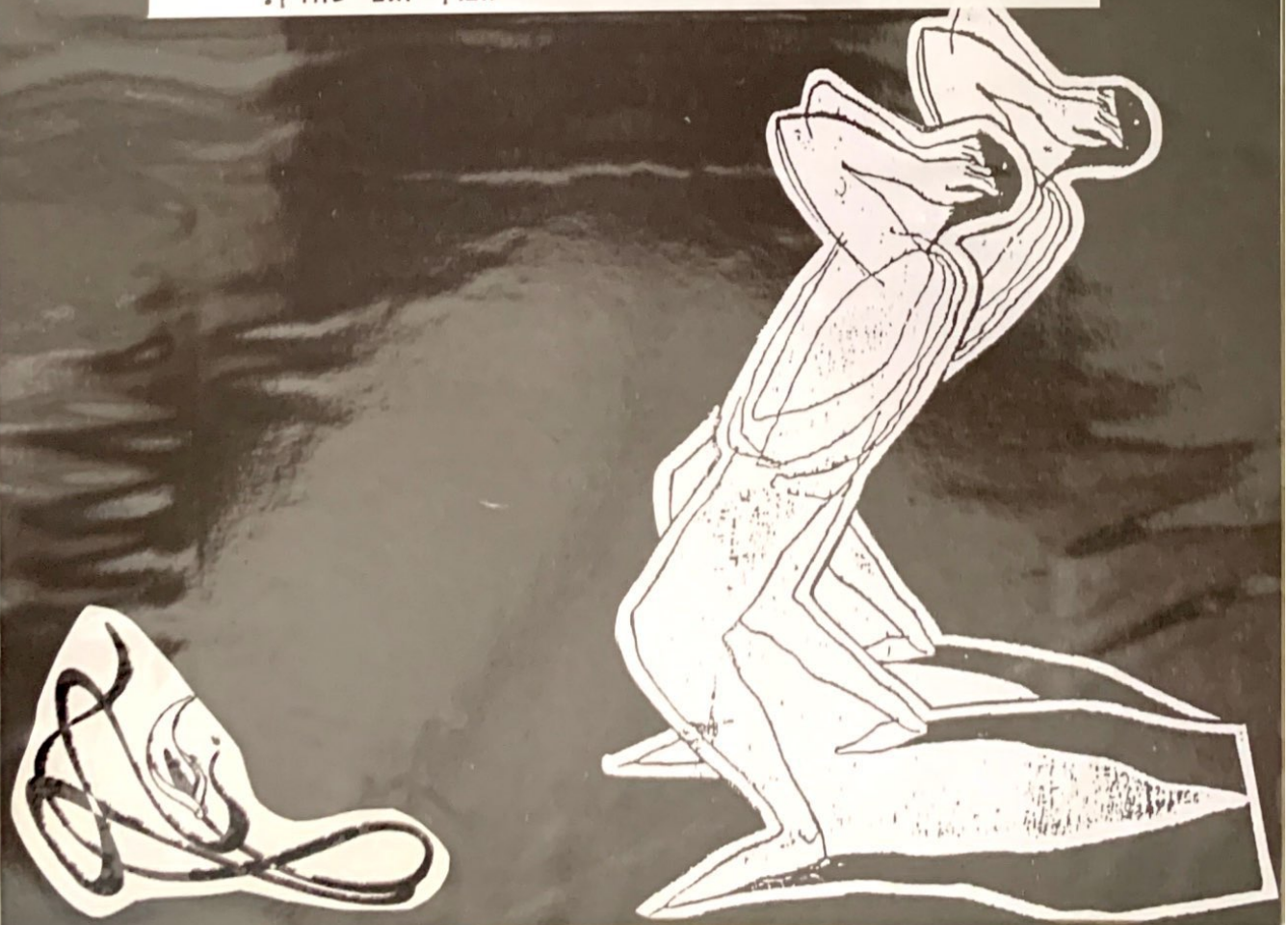
אני זוכר איך עמדת תמיד בראש הקבוצה, את חקשויים בלימודים הן בבית
הספר היסודי והן בתיכון, ואיך התגברנו עליהם יחד.

למעשה, המפנה הגדול היה כאשר דליה היתה לחברתך ובמשך שלוש וחצי
שנים השקעת את כל זמנך ומרצך בחברתה והיא עומדת עתה מוכת תדהמה
וכאב. היתכן? היתכן שאילן לא יחזור? אני זוכר איך טיילת בבית
הספר כשדליה הולכת לצדך ובידך שקית האוכל האהובה עליך כל כך.

זכור לי שבאתי הביתה למספר שעות וראינו סרט בבית העם. מכיוון
שהיה מאוחר וחיייתי צריך לחזור לבסיס עוד לפני שהסרט נגמר, קמתי-
תפחתי לך על הכתף ואמרתי: אילן, להתראות. " - אז לא ידעתי שזו
היתה פגישתנו האחרונה.

היתכן? היתכן שלא תחזור עוד? אני נפרד ממך במילים אלו ודע לך
שכל שעברנו יחדיו במשך השנים זכור בליבי ולא ישכח לעד.

חברך זאב שוורץ.

קינח על מות אחינו

רבות בכינו, רבות בכינו,
הלך אחינו לא שב האח.
כוכב זרח, דמעה מחינו
אולי אחינו כוכב נדח?

שלו האורח, קדושת הדרך,
ניצח השעל, כפקע דך.
הוא בן אלמות ניצן של נצח,
כוכב משחק ביום דרך.

הילח של אושר, חונח של יער
בשקוט הסער, בגאות הסחר.
הדומיה לו!
התהילה לו!
קדושת הערב חשק שפתיו.

נוגות בכינו על מות אחינו
כוכב חלילה דער,
דער...

אז קמנו חרש, דמעה מחינו
לשוב ללכת בנתיב האח.

(נתן יונתן)

פֿשחֿכֿרים נופלים

לפעמים לא יכולים
שלא לקחת הכל ללב.
לפעמים פֿשחֿכֿרים נופלים,
לוקחים ללב מבלי להתחשב
בשרוצים לבכות ליד הקבר
אתה נזכר שאתה גבר
והדמעה בדרכה תוזרת
מתאשון אל הגרונרת
והיא אדם בני משפחה נחמדים
ופניהם נשואות באון אל המלווים
והיא אדם ואתה בתוך ונבאון
וכבר בגאווה את הארון.
ויטמינו עמי את תמונת יקירם
שליבו באיבו נדם.
ובלילה בחושך כשהכל נגמר
ואין אדם שיביט כך כבר
פורצות הדמעות כגלים חמים
כי כבר לא יכולים כי כבר לא יכולים.

חבר.

שתדע ש..

לדידנו לא הלכת
אם עזבת,
לא נעזבת.
כי גם כשנהיה כל החברה יחדיו,
וגם כשנרקוד את "הבית השלישי"
יהיה מקומך שמור בינינו
ודמותך תהלך מול עינינו.
אתנו תמיד תשאר בדמות גר
בכרמיאל, בבוסתן או בחדר של חבר
כי אתה אחד מאתנו
ואחד לעולם תשאר.
את מקומך לנצח לא יתפוס איש.

לכל איש יש שמ
 שנתן לו אלוהים
 ונתנו לו אביו ואימו
 לכל איש יש שמ
 שנתנו לו קומתו ואופן חיובו
 ונתן לו קשרים
 לכל איש יש שמ
 שנתנו לו ההרים
 ונתנו לו כתליו
 לכל איש יש שמ
 שנתנו לו המזלות
 ונתנו לו שכנו
 לכל איש יש שמ
 שנתנו לו חטאיו
 ונתנה לו כחיתתו

לכל איש יש שמ
 שנתנו לו שונאיו
 ונתנה לו אהבתו
 שנתנו לו חסיו
 ונתנה לו מלאכתו
 לכל איש יש שמ
 שנתנו לו תקופות השנה
 ונתן לו צורנו
 לכל איש יש שמ
 שנתן לו הימ
 ונתן לו מותו

יִזְכֹּר

יִזְכֹּר עִם יִשְׂרָאֵל אֶת בָּנָיו וּבָנוֹתָיו
אֲשֶׁר חָרְפוּ נַפְשָׁם בַּמָּאֲבָק עַל הַמְדִּינָה בַּדֶּרֶךְ
וְאֶת חֵילִי צָבָא-הַגָּנָה-לְיִשְׂרָאֵל
אֲשֶׁר נָפְלוּ בַּמִּלְחָמוֹת יִשְׂרָאֵל.

יִזְכֹּר יִשְׂרָאֵל וְיִתְבָּרַךְ בְּזִרְעוֹ
וְיֵאָבֵל עַל זֵיו הָעֲלוּמִים וְחֻמַּדַּת הַגְּבוּרָה.
וְקִדְשֵׁת הָרָצוֹן וּמִסִּירוֹת הַנֶּפֶשׁ
אֲשֶׁר נִסְּפוּ בַּמַּעֲרָכוֹת הַכְּבִידוֹת.

יִהְיוּ גְבוּרֵי הַדָּרוֹר וְהַנְּצָחוֹן
הַנֶּאֱמָנִים וְהַאֲמִיצִים
חַתוּמִּים בְּלֵב יִשְׂרָאֵל לְדוֹר הָדוֹר.

